

Schattige kleine kinderen

Op schoolbezoek in probleemwijk Hasenberg!

Achtergrond - 28 maart 2007

Maandagochtend zaten we in de les bij kinderen van 9 en 10 jaar. Samen met hen kregen we een les over *Satzglieder* en in groepjes werkten we aan een opdracht.

Kort voor deze les werden we met z'n allen ontvangen door de vervangend directrice van het [Förderzentrum München Nord](#). Zij vertelde trieste verhalen over kinderen met een heel laag IQ die niet goed konden leren. Sommige kinderen waren zelfs geestelijk in de war, zoals een jongen die niet meer van het dak naar beneden wilde komen. De brandweer moest erbij worden gehaald. De leraren doen op deze school meer aan het *mental coachen* van de kinderen dan aan onderwijs, want hun ouders kunnen in veel gevallen hun kinderen zelf niet goed opvoeden. Het geld dat ze krijgen wordt besteed aan drank en sigaretten en de kinderen krijgen aan het einde van de maand soms niet eens meer te eten of nieuwe kleren.

Na deze inleiding werden we in groepjes naar verschillende klaslokalen gebracht. De les was al begonnen en stil gingen we aan de drie lege tafeltjes zitten. De juf was bezig te vertellen over de delen die een zin heeft en op welke manieren je een zin allemaal op kan schrijven. De kinderen moesten daarna in een mapje de zinnen van het bord in het net overschrijven en toen kregen wij een opdracht uitgedeeld. Met een groepje leerlingen moesten we de zinnen uitknippen en de *Tunwörter* onderstrepen. Nadat dat gedaan was formuleerden we een vraagzin en die plakten de kinderen dan in hun schriftje.

De kinderen in het klaslokaal waren ondertussen erg nieuwsgierig geworden naar onze belevenissen en daarom rondde de juf het lesuur af met een vraaggesprekje in een grote kring waarbij iedereen zichzelf voor mocht stellen en ons dingen mocht vragen. De meeste vragen gingen over de cijfers. Ze vonden het erg vreemd dat wij als hoogste cijfer een 10 hadden en als laagste cijfer een 1; in Duitsland is een 1 het hoogst en een 6 het laagst! Ook wilden ze alles weten over hoe je dingen als *Tschüss* in het Nederlands zegt. Toen het uur was afgelopen namen ze dan ook allemaal afscheid van ons met: "doei!"

Het waren zulke schattige, nieuwsgierige kinderen dat het onbegrijpelijk is dat sommige ouders hun kind verwaarlozen en dat een deel later mogelijk in de

gevangenis belandt, van school gaat zonder diploma, een kind krijgt op te jonge leeftijd, geen baan kan vinden en van de uitkering drank en sigaretten betaalt en op die manier weer zijn kinderen verwaarloost...

Deze school probeert deze hopeloze herhaling van narigheid te doorbreken. Dat vonden we heldhaftig en indrukwekkend om mee te maken. Zo waardeer je je eigen leven nog meer.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/3593/schattige-kleine-kinderen>